

Icona de viatge, art popular, s. VII

DÉU NO S'ENCARNA, ÉS ENCARNACIÓ Per Fra Marcos Rodríguez, o.p.

Qualsevol tipus de discurs que podem fer avui em sembla ridícul. Res no es pot expressar amb propietat del misteri que estem celebrant. Avui més que mai hauríem d'aplicar el proverbi oriental: *Si la teva paraula no és millor que el silenci, calla*. Només en clau de silenci serem capaços d'entendre alguna cosa. Aquesta nit hem d'intentar fer una meditació assossegada sobre Jesús i sobre allò que la seva figura suposa per a tots nosaltres. El que has de descobrir i viure no pot venir de fora, ha de sorgir del fons de tu mateix.

És fàcil que es desbordin els sentiments en aquest temps de Nadal, però amb això no n'hi ha prou per viure el misteri que celebrem. És una nit, no per al folklore sinó per a la meditació. Sense aquesta contemplació, es quedarà en una cosa buida, sense cap sentit religiós. El valor de la festa depèn de la meua actitud. Res no suplirà l'itinerari cap al centre de mi mateix. Només allà es realitza el misteri. Només al fons del meu ésser descobriré la presència de Déu.

Recordar el naixement de Jesús ens pot ajudar a trobar Déu dins nostre i en els altres. Jesús va viure i va morir en un lloc i un temps determinat, però no estem celebrant un aniversari.

L'encarnació no és un fet puntual sinó una actitud eterna de Déu. Déu no té actes. Si es va encarnar, és encarnació, és Emmanuel. Si en Jesús es va fer present Déu, hem de buscar en nosaltres allò que descobrim en Jesús. No es tracta de recordar i celebrar allò que va passar fa dos mil anys sinó de descobrir que la presència de Déu es dona avui en mi i he de descobrir i viure conscientment aquesta realitat sublim. El que va passar en Jesús, està passant a cadascun de nosaltres, està passant en mi. Aquest és el sentit del Nadal.

L'anunci és "bona notícia". Déu sempre és bona notícia. Déu mostra la seva salvació a Jesús. "Us ha nascut un Salvador". Actualitzada la notícia seria: Déu està venint sempre cap a mi per donar-me plenitud. Els pastors surten corrents. No serà fàcil trobar-ho. Alguna pista: Un nen en un pessebre nu i entre palles. Ell mateix és aliment. Els pares no diuen ni paraula. Què podrien dir? Déu decideix enviar la seva Paraula i ens envia a un nen que no sap parlar.

Déu no ha de venir enlloc. Déu és on nosaltres el descobrim i el fem present. Déu és on hi ha amor. Allà on un ésser humà és capaç de superar el seu egoisme i donar-se a l'altre. Allà on hi ha comprensió, perdó, tolerància, allà hi ha Déu. Déu no serà res si jo no ho faig present amb les meves actituds amb els altres, amb el meu lliurament.

Tot el que ens fa més humans ho hem d'incorporar a la festa. La reunió amb la família, el menjar, les abraçades, tot ens pot ajudar a descobrir el que som i a manifestar-ho amb alegria. La festa cobrarà sentit per a tots en el moment que sapiguem unir allò humà i allò diví. Si sabem anar més enllà del folklore, ens podem trobar celebrant l'única realitat que interessa: La VIDA que està en mi i espera ser desplegada. Val la pena fer un esforç aquests dies i tractar de ser avui més humans que ahir i menys que demà.

Allò que el silenci no digui
ningú ho podrà dir.
Quan et vingui de fora
de res, pot servir.
Al teu interior hi ha el pou
on has de beure.
Res de fora pot apagar la teva set.

**Us anuncio una bona nova que portarà a tot el poble una gran alegria:
avui, us ha nascut un salvador. (Lc 1,10-11a)**

La comunitat de Puiggraciós
et desitja un Bon Nadal i un bon any 2022

SANTUARI DE
PUIGGRACIÓS Nadal 2021